

paa Grund af Omstændighederne finder det betænkeligt, selv afgjøre; den største Betænkelighed, der kunde være ved at give den Myndighed, er, at Appellen af den Grund skulde benyttes i større Udstrækning, saaledes at Mange, der erkjende, at de paa lovlig Viis ere dømt, men som mene, at de kunne faae lidt Afslag ved at lade Sagen gaae til Høiesteret, muligen kunde føle sig fristede til at appellere; imidlertid vilde denne Ulempe ikke være saa stor som den, at Sagen nødvendigviis skulde vende tilbage, uden at en sand Nødvendighed var tilstede.

Med Hensyn til det sidste Lovforslag, da skal jeg ikke opholde mig ved Enkeltighederne førend jeg hører Modsigelser. Ved det maa jeg blot gjøre opmærksom paa, at Forholdet stiller sig noget anderledes ifølge de mindre Straffesagers Natur. De mindre Sager, navnlig de offentlige Politisager, der angaae Betleri, Løsgængereri og en stor Deel Bødefager, kræve en hurtig Indsriden, en hurtig Afgjørelse i selve den Sigtedes Interesse. Vi have ogsaa for tiden en meget nyttig Afgjørelse af Smaasager, navnlig Bødefager indtil 10 Rd., og det er den, at naar Vedkommende frivillig vil erlægge Bøde, slipper han for videre Forfølgning af Sagen; den indsendes til Amtmanden, og naar den stadfæstles der, er Sagen afgjort. Det er en saa naturlig og simpel Afgjørelse i de Smaasager, hvor Vedkommende maa være Herre over sin egen Skjæbne, at jeg ikke kan see nogen Ulempe ved at bevare den. Der er Sager af større Betydning, men som dog aldrig føre til mere end til Bånd og Brødstraf i 3 Gange 5 Dage, saasom Betleri og Løsgængereri; i disse Sager er og maa Arrest være almindelig, hvilket er den største Ulempe. En stor Deel af disse Politisager anlægges mod omvankende Haandværksbønder, der ingen Tilhold have, som Ingen kan eller vil modtage, og for hvem altsaa Arresten er det eneste Sted, hvor de kunne opholde sig, medens Sagen staaer paa; her er det altsaa af stor Betydning, at man ikke er tvungen til Forundersøgelser og Anklagebeslutninger, som kun vilde forhale Sagen, og det navnlig til Skade for vedkommende Tilstalte, fordi han da maatte henfælde længere i Arresten, medens Dommen ellers kan være affagt saa Timer efter Anhøvelsen og maaskee kun vil

komme til at lyde paa 2 à 3 Dages Fængsel paa Bånd og Brød. Jeg troer derfor, at man i disse Sager bør bevare den simple Fremgangsmaade, der nu for endeel følges, skjøndt den i Forslaget er yderligere simplificeret; Retten til at appellere skulde staae aaben i enhver Sag over 10 Rigsdaler, og hvor der er Spørgsmaal om Formovertrædelser, skulde Sagen kunne appelleres til Høiesteret i alle Tilfælde til Cassation. — Hvor Sagen er betydeligere, hvor Straffen kan være over 3 Gange 5 Dages Bånd og Brødstraf, der vil en egentlig Forundersøgelse foregaae og Anklagebeslutning tages, og disse Sager, ligesom ogsaa de nævnte mindre, behandles forøvrigt aldeles efter de samme Regler, som fordres ved Rævningsretterne, idet navnlig Offentlighed, Mundtlighed, kræves, og i de større Sager af denne Slags vil Anklageprincippet blive hævdet. I disse Sager ville Overretterne være anden og sidste Instants med Hensyn til det egentlige Straffespørgsmaal, medens Høiesteret ogsaa skal være Cassationsret for den Slags Sager. Landsoverretten vil i disse Sager dømmes med 3 Medlemmer; jeg troer, at det er et tilstrækkeligt Antal; det er et Spørgsmaal, om man ikke i Tidens Løb kan komme til at forringe Dommertallet, navnlig naar Høiesteret, der som Cassationsret dømmes med 5 Medlemmer, blev stillet paa en lignende Maade med Hensyn til de civile Sager, og man i Landsoverretterne ogsaa nøiedes med 3 i civile Sager, samt for Hof- og Stadsretten tog samme Bestemmelse; en Deel Arbejde vilde spares, naar der stilles mindre Forbringere til de enkelte Personer.

Jeg skal endnu kun omtale eet Spørgsmaal, nemlig den Tid, da Loven skal træde i Kraft. Jeg har troet det rigtigt, at man ansatte en forskjellig Tid for Kjøbenhavn og det øvrige Land, da Kræfterne, man her har tilstede i Dominere og Advocater, ja selv i det reent Materielle, saasom de nødvendige Localer m. m., gjøre, at man kunde gennemføre Institutionen først i Kjøbenhavn, og naar man da havde prøvet sig for der, senere gennemføre den i det øvrige Land. Jeg har tænkt mig en mellemliggende Tid af 4 Aar, dog saaledes, at Loven blev vedtaget for det hele Land, og Bestemmelsen om, naar den skulde træde i Kraft, staaer